

hvorom jeg ikke undlader tjenstligt herved at underrette det ærede Udvalg. Paa Spørgsmaalene til Finansministeren i Udvalgets Møde den 16de November om, til hvilke Udgifter han havde tænkt sig at anvende det optagne Kreditbevis-Laan, hvilke Tanker han havde med Hensættelsen af de 3 Millioner Rb. i Kreditbeviser, og hvorledes han tænkte at kunne dække dem i 1872, svarede Ministeren, at der i Slutningen af Juli var Udset til, at der kunde komme et fransk Landgangskorps til Østersøen, og en Landkrig saaledes kunde udvikle sig i vor umiddelbare Nærhed. Den øvrige Del af Ministerens mundtlige Svar paa de angivne Spørgsmaal har han senere skriftlig meddelt Udvalget, saaledes som følger: „Derfor dette var sket, vilde det være blevet nødvendigt for os, ligesom for de øvrige mindre Stater, hvis Lande grændsede op til Krigskuepladsen, at sætte Hæren paa Krigsfod. Ifølge Regjeringens enstemmige Anstuelse maatte da Rigsdagen strax have været indkaldt, og Forslag forelagt den til at bringe de nødvendige Pengemidler tilveie. Dette vilde, saavidt han skjønede, kun kunne være sket ved Hjælp af et Laan, men selv om Rigsdagens Forhandlinger om et saadant bleve nok saa hurtigt tilendebragte, vilde der dog medgaa et Tidsrum af mindst 2 à 3 Maaneder, inden man kunde vente noget Udbytte af Laanet, og de øvrige forhaandenværende Midler vilde være aldeles utilstrækkelige til i denne Tid at holde Hæren og Flaaden paa Krigsfod. Alene til Udgifter een Gang for alle maatte der anvendes omtrent 1 Million Rigsdaler. Til Hæren, saavel den kæmpende Styrke som Depotstyrken m. m., vilde der medgaa omtrent 50,000 Rb. daglig eller 1½ Million maanedlig. At holde Flaaden ude vilde koste omtrent 200,000 Rb. maanedlig. Fem Millioner vilde altsaa kun strække til for 2 à 3 Maaneder. — Med Hensyn til Anvendelsen af de 5 Millioner Kreditbeviser maatte han henvisse til de i Udkastene til Finanslov og Tillægsbevillingslov opførte Forslag. En Million var anvendt til extraordinære Udgifter, af hvilke dog

kun omtrent Halvdelen vedrørte Udrustningerne, 1 Million var foreslaet anvendt til Dækning af den paa selve Finansloven for indværende Aar tilstedeværende Underbalance; 1 Million var tænkt at træde istedetfor den Indtægtskilde, som var standset, nemlig Salg af Statsaktiver. De resterende 2 Millioner havde han foreslaet bevarede som en let reatisabel Del af Statens Reservecfond, der ikke burde undvære en saadan Bestanddel. Spørgsmaalet om, hvorledes den ved Kreditbeviserne stiftede Gjæld skulde dækkes, vilde først komme til Forhandling ved den næste Finanslov; man kunde enten forny Kreditbeviserne, eller optage dem som ordentlige Midler i vor Statshusholdning, eller sælge Aktiver, eller endelig slutte et fast Laan. Herimellem maatte den følgende Rigsdag vælge.

Efterat Flertallet saaledes, saavidt det findes gjørligt, har gjort Thinget Rede for, hvad der fra Udvalgets Side er sket for at opnaa den ønskelige Klarhed over de herhenhørende Forhold, skal det nu gaa over til for sit Vedkommende at bemærke, at det ved Overveieelsen af den foreløbige Lovs Indhold og Berettigelse, med Alt hvad dermed staar i Forbindelse, maa holde sig udelukkende til Forholdene paa den Tid, da Beslutningen om Lovens Udstedelse blev tagen. Man vilde nemlig komme til en aldeles urigtig Opfattelse af den hele Sag, dersom man vilde lade Hensynet til de senere indtraadte store Begivenheder faa Indflydelse paa sin Dom. Vi maa dernæst fremhæve, at vi have anset det for vor Pligt at lagttage en stor Omsigt og Tilbageholdenhed i vor Omtale af de paagældende Forhold, dels ifølge Sagens egen Beskaffenhed, dels fordi de af Regjeringen fremlagte Aktstykker kun ere Rigsdagen meddelte konfidentielt og under Forventning af, at intet af dem overgives til Offentligheden; men dernæst har man yderligere maattet begrænse sig, fordi Ministeriet gennem Forhandlinger med Udvalget har fordret flere Punkter uderørte, som Flertallet ikke havde troet, at der var tilstrækkelig Grund til at fortlæde. Det første Spørgsmaal, der paatrænger sig